Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ἀνάγκη μιᾶς συνεργασίας στοὺς ὠκεανοὺς καὶ τὸ διάστημα

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

97ον

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ τοῦ λόγου τοῦ προέδρου Κέννεντυ ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν:

«Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ὥρισαν τὰ προσεχῆ δέκα ἔτη ὡς δεκαετίαν ἀναπτύξεως. Ὅλοι ἔχομεν ἀναλάβει ἐπισήμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταστήσωμεν τὴν εὐχάριστον αὐτὴν ἐλπίδα πραγματικότητα.

»Νομίζω ὅτι αὐτὸ θὰ ἀπετέλει διὰ τὴν ἐπιστήμην τῆς ἐποχῆς μας τὸ μεγαλύτερον κίνητρον: νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς τεράστιον παραγωγικοὺς πόρους ὅλου τοῦ κόσμου μὲ σκοπὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἐλπίδα δι' ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Γῆς.

»Παρ' ὅλον ὅτι τὰ ὡς ἄνω ἀποτελοῦν προβλήματα τῆς ἐφηρμοσμένης ἐπιστήμης, ἀπαιτοῦν, ἐν τούτοις, τὴν καθοδηγησιν καὶ τὴν συμπαράστασιν ἐκ μέρους τῆς βασικῆς ἐπιστήμης. Ζητῶ, ἐν προκειμένῳ, τὴν βοήθειάν σας διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἑνὸς ἐξ ἐκείνων προβλήματος παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος. Τοῦτο συνίσταται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τροφίμων διὰ τὸν πολλαπλασιαζόμενον πληθυσμόν τῆς ὑδρογείου. Ἡ ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν ὀρθῆς βιολογικῆς ἐπιλύσεως καὶ μελέτης τῶν προβλημάτων τῆς γεωργίας. Ἐὰν ἐφαρμόσωμεν συστηματικῶς ἐφαρμόσει πρακτικῶς τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας ἔχομεν ἤδη συγκεντρώσει, ὁ κόσμος θὰ εἶχε κατορθώσει νὰ βελτιώσῃ σημαντικῶς τὴν κατάστασιν εἰς τὰς περιοχὰς ἐκείνας αἱ ὁποῖαι στεροῦνται ἐπαρκῶν ἐφοδίων.

»Ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν θὰ ἦτο ἀρκετόν. Ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἀναζητουμένη λύσις τοῦ προβλήματος τῆς μὴ ἐπαρκοῦς παραγωγῆς ἀγαθῶν θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς νέας ἐρεύνας καὶ νέας σειρὰς πειραμάτων. Ἡ ἐπιτυχὴς δὲ χρησιμοποίησις τῶν νέων γνώσεων θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν συνεργασίαν μὲ ἄλλα ἔθνη. Ἤδη, ἤδη γίνει ἡ ἀρχή: ἔχωμεν ὄψιν μου τὴν δραστηριότητα εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῶν Ἱδρυμάτων Ρόκφελλερ καὶ Φόρντ καὶ τὴν δημιουργίαν ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἀμερικανικῶν Κρατῶν (OAS) τοῦ ἐνδο— Ἀμερικανικοῦ Ἰνστιτούτου Γεωργικῶν Ἐπιστημῶν εἰς Κόστα Ρίκαν. Προσθέτω εἰς τὴν σύντομον ὕφησιν ὁλοκλήρου σειρᾶς διεθνῶν ἰνστιτούτων γεωργικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ περιφερειακῆς βάσεως εἰς ὁλόκληρον τὸν ὑπὸ ἀνάπτυξιν κόσμον.

»Δεύτερον, θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας εἰς ἕνα πρόβλημα σχετικόν, ἤτοι τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀξίας καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πόρων τῶν θαλασσῶν. Προσφάτως ὑπέβαλον πρὸς τὸ Κογκρέσσον σχέδιον ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ὠκεανογραφικοῦ προβλήματος ζητῶν, συγχρόνως, ὅπως τοῦτο ἐγκρίνῃ πιστώσεις περίπου δύο δισεκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τὰ προσεχῆ δέκα ἔτη. Τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον εἶναι ἀποτέλεσμα τριετῶν προσπαθειῶν τῆς Διϋπηρεσιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὠκεανογραφικῶν ζητημάτων καὶ εἰσηγήσεων εἰς τὰς ὁποίας προέβη, κατόπιν αἰτήσεώς μου, ἡ Ἐθνικὴ Ἀκαδημία.

»Ἀντικειμενικὸς σκοπός μας εἶναι ἡ διερεύνησις τῶν ὠκεανῶν, τῶν ὁρίων των, τῶν ἰδιοτήτων καὶ τῶν κανόνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους διέπονται. Κατὰ ἕνα ἐκλεκτικῶς μεγάλον ποσοστὸν ἡ θάλασσα ἔχει παραμείνει διὰ τὸν ἄνθρωπον μυστήριον ἀνεξιχνίαστον: χιλιάδες στόλοι διαπλέουν τὰς θαλάσσας ματαίως· γνωρίζομεν πολὺ ὀλιγώτερα διὰ τοὺς ὠκεανοὺς οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται παρὰ τοὺς πόδας ἀπὸ ὅσα γνωρίζομεν διὰ τὸν οὐρανὸν ποὺ εὑρίσκεται χιλιάδας χιλιομέτρων ὑπὲρ τὰς κεφαλάς μας. Ἐπέστη ἡ στιγμὴ νὰ μεταβληθῇ αὐτὴ ἡ κατάστασις· νὰ χρησιμοποιήσωμεν εἰς τὸν μέγιστον δυνατὸν βαθμὸν τὰ πανίσχυρα νέα ὄργανα καὶ μέσα ἐρεύνησεως τῶν ὠκεανῶν καὶ νὰ συγκεντρώσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερον ὄγκον γνώσεων σχετικῶν μὲ τὰς θαλάσσας ποὺ περιβάλλουν τὴν ὑδρόγειον. Ἔχομεν ἀνάγκην τῶν γνώσεων αὐτῶν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐπιστήμης, διὰ τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα αἱ ἐν λόγῳ γνώσεις δύνανται νὰ ἔχουν ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀσφαλείας μας, τέλος δέ, ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τοῦ κόσμου. Ἐπὶ παραδείγματι, ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν θαλασσῶν εἰς τρόφιμα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πενταπλασιασθῇ ἢ δεκαπλασιασθῇ διὰ τῆς συγκεντρώσεως περισσοτέρων γνώσεων περὶ τὴν ὑδροβιολογίαν.

»Καὶ πάλιν τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον ἐὰν ἀναληφθῇ ἀπὸ κοινοῦ ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου μέσω διεθνῶν ἱδρυμάτων. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀναπνέουν τὸν ἴδιον ἀέρα, οὕτω καὶ μία καταιγὶς ἡ ὁποία πλήττει τὸ Κέηπ Κόντ δύνατὸν νὰ ἔχῃ τὴν ἀρχήν της ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰαπωνίας. Αἱ θάλασσαι τῆς ὑδρογείου εἶναι καὶ αὐταὶ ἀδιαίρετοι· τὰ γεγονότα ποὺ συμβαίνουν εἰς μίαν περιοχὴν τῶν θαλασσῶν δύνανται νὰ ἔχουν καταπληκτικὸν ἀντίκτυπον εἰς ἄλλας περιοχὰς εἰς ἀπόστασιν χιλιάδων μιλίων. Ἡ διεθνὴς ἐπιστημονικὴ συνεργασία εἶναι ἀπαραίτητος ἐὰν ὁ ἄνθρωπος θέλῃ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας του διὰ τῆς ἐξερευνήσεως καὶ τῆς μελέτης τῶν θαλασσῶν.

»Τρίτον, εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ ἀτμόσφαιρα· ἡ ἀτμόσφαιρα ἐντὸς τῆς ὁποίας ζῶμεν καὶ ἀναπνέομεν καὶ ἡ ὁποία καθιστᾶ τὴν ζωὴν ἐπὶ τοῦ πλανήτου αὐτοῦ δυνατήν. Οἱ ἐπιστήμονες ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, μελετοῦν τὴν ἀτμόσφαιραν· ἐν τούτοις τὰ διάφορα περὶ αὐτὴν προβλήματα ἐξακολουθοῦν νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν.

Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους αἱ γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου περὶ τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι περιωρισμέναι εἶναι προφανεῖς. Αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι δὲν εἶναι εὔκολον νὰ δημιουργηθοῦν καὶ νὰ μελετηθοῦν ἐντὸς ἐργαστηρίων. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος ὑποχρεοῦται νὰ μελετήσῃ τὰς μετεωρολογικὰς συνθήκας ὁποτεδήποτε αὐταὶ ἐκδηλοῦνται συμφώνως πρὸς τοὺς συνήθως ἀσταθμήτους κανόνας οἱ ὁποῖοι διέπουν τὰς συνθήκας αὐτάς. Καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ὠκεανογραφίαν, ὁ ἄνθρωπος ἔχει τώρα εἰς τὴν διάθεσίν του πολλὰ νέα ἐπιστημονικὰ ἐφόδια. Μὲ τὴν βοήθειαν τελευταίου τύπου ἠλεκτρονικῶν συσκευῶν, πυραύλων καὶ τεχνητῶν δορυφόρων, ἐπέστη ἤδη ἡ στιγμὴ νὰ ἐπιστρατευθοῦν οἱ ἀπαραίτητοι παράγοντες διὰ μίαν συντονισμένην προσπάθειαν διαλευκάνσεως τῶν μυστηρίων τῆς ἀτμοσφαίρας. Περισσότερον, δέ, ἀκόμη ἀπὸ τὸν τομέα τῆς ὠκεανογραφίας, ἡ μελέτη τῆς ἀτμοσφαίρας ἀπαιτεῖ συνεχῆ παρακολούθησιν εἰς παγκόσμιον κλίμακα καί, συνεπῶς, στενωτάτην διεθνῆ συνεργασίαν».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Σήμερον Σάββατον 28ην λήγοντος καὶ ὥραν 8.15 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Δικαιδείου Σχολῆς Λαοῦ θὰ ὁμιλήσῃ ἡ ἐκλεκτὴ λογοτέχνις καὶ ψυχίατρος κ. Ἠώ Λαμπίρη μὲ θέμα: «Ἡ ψυχοσωματικὴ ἑνότης καὶ ἡ ἠθικοπνευματικὴ ἁρμονία». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Μαρίκας Β. Μαραγκοπούλου καὶ ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου κατέθεσαν ἀνὰ 500 δραχμὰς οἱ κ. κ. Γεώργιος Β. Σπηλιόπουλος, Ἀνδρέας Β. Σπηλιόπουλος καὶ Σπῦρος Β. Σπηλιόπουλος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Βέττσου ἀνὰ δρχ. 100 εἰς μνήμην Νικολάου Ραβζούλα καὶ Παρασκευῆς Μπουρδοπούλου, ὁ Σύλλογος Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς δρχ. 100 εἰς μνήμην Κων. Πρίγγου, ὁ κ. Χρ. Σπυριδούλιας δρχ. 300 εἰς μνήμην τῶν ἀδελφῶν του Φωτίου καὶ Ἀνδρέου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑξαετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου των, ὁ κ. Γεώργ. Οἰκονομόπουλος δρχ. 500 εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Τηλεμάχου Οἰκονομοπούλου. Ὁ Σύλλογος Φίλων Βυζαντινῆς Μουσικῆς κατέθεσε δρχ. 100 ὑπὲρ τοῦ Εὐανθοῦ Σταυροῦ εἰς μνήμην Κωνστ. Πρίγγου, πρώην ἀρχοντος πρωτοψάλτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν Ἀγγέλων (Α΄ Νεκροταφεῖον) 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς σεβαστῆς μας μητρός, ἀδελφῆς, θείας καὶ μάμμης

ΓΕΩΡΓΙΑΣ Θ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗ

ΕΤΩΝ 57

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα: Ἄγγελος καὶ Βούλα Ἀλεξανδρίδη, Κούλα καὶ Ἔτορε Περοζίνο, Εὐτυχία καὶ Φραντζέσκος Τζοβάρα, Γιώτα καὶ Ντίνος Στασινόπουλος, Σπυριδούλα καὶ Γεώργιος Φιλιππόπουλος, Κρυστάλλω καὶ Σταῦρος Κυριαζῆς. Αἱ ἀδελφαί: Ἀλεξάνδρα Χαρίτου καὶ Εὐδοκία Βεντουρῆ.

Γραφεῖον κηδειῶν, ΓΕΡΑΣ. ΜΑΡΑΤΟΥ, Πάτραι: Ζαΐμη — Κανακάρη 40, τηλ. 43—67.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 6ην μ.μ. θὰ τελεσθῇ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Ἱερῷ Ναῷ ὁ Κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς κατὰ ὃν θὰ χοροστατήσῃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ.κ. Κωνσταντῖνος καὶ θὰ ὁμιλήσῃ ὁ αἰδεσ. ἱερεὺς π. Γεώργιος Παπαστάθου.

(Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ)

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τὸ ἐν Πάτραις τμῆμα τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν, προσκαλεῖ τοὺς συμπολίτας νὰ τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν διάλεξιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν κ. Χριστοφόρου Στ. Στράτου μὲ θέμα: «Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ Πολιτεία», αὔριον Κυριακὴν 29ην Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 11.15 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου.

(Ἡ Ἑταιρία Ἑλληνικῶν Σπουδῶν— Τμῆμα Πατρῶν)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ κ. Χριστόφορος Σταμούλη Στράτος ἐγεννήθη εἰς Πάτρας, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1924. Εἶναι ἔγγαμος καὶ πατὴρ δύο τέκνων. Γνωρίζει τὴν ἀγγλικήν, γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν. Κατετάγη ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἀπελύθη τὸ 1950. Τὸ 1950 ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δ΄ Ἐργοστασίου τῆς «Πειραϊκῆς—Πατραϊκῆς» ἐν Νέᾳ Περάμῳ. Τὸ 1952 ἀναλαμβάνει ὡς διευθυντὴς Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Πειραϊκῆς —Πατραϊκῆς καὶ γίνεται μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας. Ἀπὸ τοῦ 1952 μέχρι τοῦ 1955 ὑπῆρξε μέλος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, εἰς τὰς ἐτησίας διεθνεῖς συνδιασκέψεις ἐργασίας τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, εἰς Γενεύην. Μέλος Συμβουλίου τῆς Ἐπιτροπῆς Προγραμματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν 3ην βασικὴν ἐπιτροπὴν Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου, ὡς ἐπίσης καὶ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Μεθοδολογίας καὶ τῶν ὑποεπιτροπῶν Εἰσαγωγῶν καὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως. Σύμβουλος τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας, ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α., μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων, γενικὸς γραμματεὺς αὐτοῦ τὸ 1952—1956 καὶ ἀντιπρόεδρος τὸ 1956—1957 καὶ τὸ 1961. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος καὶ Πρόεδρος αὐτοῦ ἀπὸ τὸ 1963. Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων. Ἀπὸ τὸ 1957 εἶναι πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν.

Ἐξελέγη παμψηφεὶ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν Ὑποθέσεων τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Βιομηχανιῶν Βάμβακος καὶ συναφῶν ὑφαντικῶν ὑλῶν (IFGATI).

Ἐπὶ τῶν τριῶν τελευταίων ὑπηρεσιακῶν κυβερνήσεων διετέλεσεν ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν.

Ἐδημοσίευσε σειρὰν μελετῶν διὰ γενικὰ θέματα καὶ κυρίως διὰ θέματα Παιδείας, ὡς ἐπίσης καὶ σειρὰν ἄρθρων καὶ σχολίων εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον ἐπὶ θεμάτων οἰκονομικοῦ καὶ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

95ον

Οἱ καβαλλάρηδες ὁρμοῦσαν πάνω στὰ ἔξαλλα πλήθη ποὺ ἔτρεχαν πρὸς τὴν προκυμαίαν ὅπως ὁρμᾶ τὸ ἄγριο θηρίο πάνω στὴ λεία του.

Μὲ γυμνωμένα τὰ σπαθιὰ τῶν ποὺ τ' ἀνεμίζανε μὲ μανία πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν δυστυχισμένων φυγάδων, σκορπίζανε τὴ καταστροφὴ καὶ τὸ τρόμο.

Ἀπὸ κάθε στενὸ ἀπὸ κάθε σοκάκι ποὺ φέρνει πρὸς τὴν προκυμαία, ἄπειρα πλήθη ξεχύνονταν ἀσυγκράτητα πρὸς τὴν σωτηρία σύριζιάζοντας μ' ἀπόγνωσι.

Ἐμπρὸς των, πίσω των, ἔναγύρω, παντοῦ αἰσθάνονταν τὸ θάνατο νὰ παραμονεύῃ καὶ νὰ τοὺς ζυγώνῃ.

Γέροι χωρὶς σακάκια μὲ τὸ πρόσωπο ἁλαλιασμένο, γρηὲς μὲ τρεμουλιαστὰ βήματα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ φεύγανε ξεφρενιασμένοι, χαμένοι ἀπὸ τὴν ἀναπόφευκτη τὴ φρικτὴ συμφορά πὼς τοὺς ὁρθκε παιδιὰ μισόγυμνα ποὺ κλαίγανε γοερὰ φωνάζοντας τοὺς γονιούς των, κορίτσια μισόγυμνα, μὲ ξεσκισμένα ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῶν Τούρκων τὰ ροῦχα ὁρμοῦσανε τυφλωμένες ἀπὸ τὴ συμφορά τους πρὸς τὸ σημεῖο ποὺ νόμιζαν πὼς βρίσκοτανε ἡ σωτηρία.

Σκηνὲς ποὺ μόνο σὲ ἐφιαλτικὰ ὄνειρα μπορεῖ νὰ δῇ κανείς, σκηνὲς φρικτές, ἀπαίσιες, ἀνατριχιαστικές, διεδραματίζοντο σὲ κάθε σημεῖο τῆς ἄχαρης Σμύρνης.

Σὲ ἕνα μικρό, ψτωχικὸ σπιτάκι ποὺ ὡς τὴν ἡμέρα αὐτὴ μιὰ πτωχὴ οἰκογένεια ζοῦσε τὴ γαλήνη τῆς ἐλευθερίας ὁ ἀνεμοστρόβιλος τῆς καταστροφῆς στέλνει τὸ καταστρεπτικό του φύσημα καὶ τὸ ξεθεμελιώνει.

Εἶναι κοντὰ στὴν Ἀρμενικὴ συνοικία καὶ βλέπουν ἀπ' τὰ παράθυρα των τὴν κόκκινη φλόγα τῆς πυρκαϊᾶς νὰ ὑψώνεται ἀπειλητικὴ καὶ νὰ προχωρῇ, νὰ προχωρῇ.

Τὰ δύο μικρὰ παιδάκια τρέχουνε τρομοκρατημένα κι' αὐτὰ ἀπ' τὴν ἀπόγνωσι ποὺ κατέχει τοὺς διπλανούς των καὶ κρύβονται στὴν ποδιὰ τῆς μάννας των μὲ μικρὲς φοβισμένες φωνές.

Ἡ δυστυχισμένη μάννα τὰ σφίγγει στὴν ἀγκαλιά της καὶ γυρίζει μὲ πόνο τὰ βουρκωμένα ἀπὸ δάκρυα μάτια της στὸν ἄντρα της. Ἀπὸ αὐτὸν προσμένει τὴ σωτηρία αὐτῆς καὶ τῶν παιδιῶν της.

Ἐκεῖνος βουβός, κίτρινος σὰν πεθαμένος στέκεται πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ ἀπ' τὰ τζάμια του βλέπει ἔξω στὸ δρόμο.

Ἡ φλόγες τῆς φωτιᾶς φωτίζουνε ἕνα γύρω τὸν τόπο μὲ κόκκινες ἀνταύγειες, κι' ἀπ' τὸ δρόμο βλέπει ὅλο ἕνα νὰ περνοῦν καβαλλάρηδες, καὶ πεζοὶ στρατιῶτες Τοῦρκοι...

Καβαλλάρηδες Τοῦρκοι, στρατιῶτες, ἀξιωματικοὶ τρέχουνε μέσα στοὺς δρόμους τυφλοὶ ἀπ' τὰ αἱμοβόρα ἐνστικτα των μεθυσμένοι ἀπ' τὸν πόθο τοῦ φονικοῦ.

Σπαθίζουνε δεξιὰ ἀριστερὰ ὅποιον προφθάσουν, κτυποῦν μὲ τὸν ὑποκόπανο θανάσιμα τὰ δυστυχισμένα ἀνθρώπινα κοπάδια ποὺ στ' ἀντίκρυσμά των μὲ τὸν τρόμο στὴν καρδιὰ ὁρμοῦν νὰ ξεφύγουν.

Καὶ ὁ πατέρας ποὺ βλέπει ὅλο αὐτὸ τὸ φρικτὸ ὀργιαστικὸ μαγελειὸ γυρνᾶ μὲ συντριμμένη καρδιὰ καὶ σφίγγει μὲ λαχτάρα στὰ πλατειὰ στήθεια του τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά του.

Πῶς νὰ σωθοῦν, μὲ ποιὸ τρόπο νὰ γλυτώσουν;

Καὶ τὸ σπουδαιότερο ποῦ νὰ πᾶνε;

Ἂν μείνουν ἡ φωτιὰ ἄγρια, ὁρμητικὴ καὶ ἀμείλικτη θὰ πλησιάσῃ τὸ σπίτι τους ἀδυσώπητα μὲ τὶς καταστρεπτικὲς φλόγες της καὶ θὰ τὸ ἐξαφανίσῃ καίγοντας καὶ τοὺς ἰδίους αὐτούς.

Ἂν φύγουν τὸ λυσσαλέο λεπί δι τοῦ φονιᾶ Τούρκου θὰ χωθῇ μὲ μανία στὶς σάρκες τους.

Λοιπὸν ποὺ νὰ πᾶνε; παντοῦ ἡ φωτιά, καὶ τὸ μαχαίρι, τὸ ἕνα πιὸ χειρότερο ἀπ' τὸ ἄλλο.

Στὸ κρεββάτι ξαπλωμένη μιὰ γρηᾶ —ἴσως ἡ γιαγιά— παρὰ λυτη ἀνοίγει μὲ πόνο τὰ γέρικα μάτια της καὶ βογγᾶ...

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΕΡΓΟΔΗΓΟΣ Δ.Ε.—ΟΙΚΟΔΟΜΟΣ

Ἐργασθεὶς ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν βάσιν Ἡρακλείου Κρήτης, ὡς βοηθὸς Μελετητοῦ καὶ ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ εἰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας καὶ ἐπίσης ἐπὶ διετίαν εἰς γραφεῖον Μελετῶν Ἔργων ὁδοποιΐας καὶ τοπογραφήσεως ἀναλαμβάνει τὴν κατ' ἀποκοπὴν σχεδίασιν ἀρχιτεκτονικῶν —τοπογραφικῶν καὶ ὁδοποιΐας σχεδίων.

Φ. Καλημέρης, τηλ. 43-33 (8—12 π.μ. καὶ 3—4 μ.μ.).

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

ΠΕΖΩ

Τύπος	403)7	9 ἵππων		Δρχ.	66.000
»	403)CONFORT	10	»	»	72.000
»	403)NORMALE	10	»	»	75.000
»	403)8 Ἡμ. ἀνοικ.	½—3)4—1	τόν.	»	65.000.
»	404	11 ἵππων		»	85.000
»	404 ST. VAGON	11	»	»	85.000

Τὰ αὐτοκίνητα ΠΕΖΩ κατέκτησαν τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν λόγῳ τῶν ἀπείρων πλεονεκτημάτων των. ΕΥΡΥΧΩΡΑ, ΣΤΕΡΕΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ, ΙΣΧΥΡΑ, ΣΤΑΘΕΡΑ, ἱκανοποιοῦν ἀπολύτως τὸν ὁδηγὸν καὶ τοῦ χαρίζουν ἄνεσιν καὶ ἀσφάλειαν.

ΚΑΘΕ ΠΕΖΩ καὶ ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ—ΕΚΘΕΣΙΣ

ΔΕΣ. Κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ—ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ — ΤΗΛ. 37—14

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου Δρεπάνου 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΗ

καὶ ὁμηνον τῆς ἀγαπημένης μας συζύγου καὶ μητρός

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην των ὅπως παραστοῦν κατ' αὐτό.

Ὁ σύζυγος καὶ πατήρ: Γεώργιος Ταξιάρχης. Τὰ παιδιά της καὶ οἱ ἀδελφοί:

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Βλασίου, Κάτω Βλασίας, 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας πατρός, συζύγου καὶ παππου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΠΑΡΤΖΕΛΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν κατ' αὐτό.

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.45 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Διονυσίου 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Δ. ΨΑΧΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποί συγγενεῖς.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Προαστίου 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας μητρός, θείας καὶ μάμμης

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ χήρας Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως παραστοῦν κατ' αὐτό.

Τὰ τέκνα: Νικόλαος καὶ Ἰουλία Οἰκονομοπούλου, Καλλιόπη καὶ Κωνσταντῖνος Δέδες καὶ Διαμαντούλα χήρα Κωνστ. Οἰκονομοπούλου. Οἱ λοιποί συγγενεῖς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Δημητρίου 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας ἀδελφῆς καὶ θείας

ΛΟΥΪΖΑΣ χήρας Β. ΚΑΡΑΠΑΣΤΕΛΑ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ γαμβρός: Νικόλαος Οἰκονομόπουλος. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

**Ἰδιαίτεραι